ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1971 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 210

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 994

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Αὐστρίας Συμβάσεως περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ κτᾶται ἰσχὺν Νόμου ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Βιέννῃ τὴν 22αν Σεπτεμβρίου 1970 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Αὐστρίας «περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου», τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἕπεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1971

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Αὐστρίας περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου.

Ἡ Δημοκρατία τῆς Αὐστρίας καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ τοῦ κεφαλαίου, συνεφώνησαν ὅπως συνάψωσι τὴ ἀκόλουθον Σύμβασιν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ προσώπων τὰ ὁποῖα εἶναι κάτοικοι τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Σύμβασις αὕτη θὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ τῶν φόρων εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπ' ὀνόματι ἑκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ὑποδιαιρέσεων ἢ τοπικῶν ἀρχῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου καθ' ὃν οὗτοι ἐπιβάλλονται.

2. Ὡς φόροι εἰσοδήματος καὶ κεφαλαίου θὰ θεωροῦνται ἅπαντες οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ Συνολικοῦ εἰσοδήματος, ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ κεφαλαίου, ἢ ἐπὶ τῶν στοιχείων εἰσοδήματος ἢ κεφαλαίου, περιλαμβανομένων τῶν φόρων ἐπὶ κερδῶν ἐκ τῆς μεταβιβάσεως κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας.

3. Οἱ ὑφιστάμενοι φόροι ἐφ' ὧν ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμόζηται εἶναι εἰδικώτερον :

α) Προκειμένου περὶ τῆς Αὐστρίας :
(I) ὁ φόρος εἰσοδήματος,
(II) ὁ φόρος ἀνωνύμων ἑταιρειῶν,
(III) ἡ εἰσφορὰ ἐκ τοῦ εἰσοδήματος διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἀνεγέρσεως κατοικιῶν καὶ διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν,
(IV) ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μισθῶν,
(V) ὁ φόρος κεφαλαίου,
(VI) ὁ φόρος Διευθυντῶν,
(VII) ὁ ἔγγειος φόρος.,
(VIII) ὁ φόρος ἐπὶ τῆς περιουσίας ἐξαιρέσει τοῦ φόρου κληρονομίας,
(IX) ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀκαλύπτων χώρων (καλούμενοι ἐφεξῆς ὡς «Αὐστριακὸς φόρος»).

β) Προκειμένου περὶ τῆς Ἑλλάδος :
(I) ὁ φόρος εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων,
(II) ὁ φόρος εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων,
(III) ἡ εἰσφορὰ ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων (καλούμενοι ἐφεξῆς ὡς «Ἑλληνικὸς Φόρος»).

4. Ἡ Σύμβασις θὰ ἐφαρμόζηται ὡσαύτως ἐπὶ πάντων τῶν ἀκριβῶς ὁμοίων ἢ οὐσιωδῶς παρομοίων φόρων οἵτινες ἤθελον ἐπιβληθῆ ἐπιπροσθέτως ἢ ἀντὶ τῶν ὑφισταμένων φόρων. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ εἰδοποιῶσιν ἀλλήλας περὶ τῶν

τυχὸν μεταβολῶν τῶν ἐπελθουσῶν εἰς τὴν ἀντίστοιχον αὐτῶν φορολογικὴν νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν τῇ Συμβάσει ταύτῃ, ἐκτὸς ἄλλως τὸ κείμενον ὁρίζει :

α) οἱ ὅροι «Συμβαλλόμενον Κράτος» καὶ «τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνουν τὴν Δημοκρατίαν τῆς Αὐστρίας ἢ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὸ κείμενον ὁρίζει·

β) ὁ ὅρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει ἄτομον, ἑταιρείαν καὶ πᾶν ἕτερον νομικὸν πρόσωπον·

γ) ὁ ὅρος, «ἑταιρεία» σημαίνει πᾶσαν ἑταιρείαν ἢ πᾶν νομικὸν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται διὰ φορολογικοὺς σκοποὺς ὡς ἑταιρεία·

δ) οἱ ὅροι «ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐπιχείρησις τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν ἀντιστοίχως ἐπιχείρησιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐπιχείρησιν διεξαγομένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους·

ε) ὁ ὅρος «ἁρμόδιαι ἀρχαὶ» σημαίνει :

1. Ἐν Αὐστρίᾳ : Ὁ ὁμοσπονδιακὸς Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἐν Ἑλλάδι : Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἢ τὸν ἐξουσιοδοτημένον ἀντιπρόσωπόν του.

2. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως ὑφ' ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, πᾶς ὅρος μὴ κατ' ἄλλον τρόπον καθοριζόμενος, ἐκτὸς ἐὰν τὸ κείμενον ἄλλως ὁρίζῃ θὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τῆς ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ τούτῳ Κράτει ἰσχυούσης νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης τοὺς φόρους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Συμβάσεως ταύτης, ὁ ὅρος «κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν» σημαίνει οἱονδήποτε πρόσωπον τὸ ὁποῖον, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους τούτου, ὑπόκειται εἰς φορολογίαν ἐν αὐτῷ λόγῳ κατοικίας του, διαμονῆς, ἕδρας διοικήσεως ἢ οἱουδήποτε ἄλλου κριτηρίου παρομοίας φύσεως.

2. Ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἄτομόν τι εἶναι κάτοικος ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τότε ἡ περίπτωσις αὕτη θὰ ἐπιλύεται συμφώνως πρὸς τοὺς κατωτέρω κανόνας :

α) Θὰ θεωρῆται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του μόνιμον κατοικίαν. Ἐὰν ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του μόνιμον κατοικίαν εἰς ἀμφότερα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θὰ θεωρῆται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους μετὰ τοῦ ὁποίου συνδέεται στενώτερον προσωπικῶς καὶ οἰκονομικῶς (κέντρον ζωτικῶν συμφερόντων),

β) ἐὰν τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ κέντρον τῶν ζωτικῶν του συμφερόντων δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ, ἢ ἐὰν δὲν διαθέτῃ μόνιμον κατοικίαν εἰς ἓν ἐκ τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν, θὰ θεωρῆται ὡς κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἔχει συνήθη διαμονήν,

γ) ἐὰν ἔχῃ συνήθη διαμονὴν εἰςς ἀμφότερα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἢ εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, θὰ θεωρῆται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπήκοος.

3. Ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἓν πρόσωπον, ἐκτὸς φυσικοῦ προσώπου, εἶναι κάτοικος ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τότε τὸ πρόσωπον τοῦτο θὰ θεωρῆται ὅτι εἶναι κάτοικος τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τῆς ἐνεργοῦ διοικήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Συμβάσεως ταύτης ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» σημαίνει καθωρισμένην ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν, ὅπου αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιχειρήσεως διεξάγονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» θὰ περιλαμβάνῃ εἰδικώτερον :

α) ἕδραν διοικήσεως,

β) ὑποκατάστημα,

γ) γραφεῖον,

δ) ἐργοστάσιον,

ε) ἐργαστήριον,

στ) ὀρυχεῖα, λατομεῖον ἢ ἄλλον τόπον ἐκμεταλλεύσεως φυσικῶν πόρων,

ζ) τόπον οἰκοδομήσεως ἢ κατασκευὴν ἢ ἐργασίαν συναρμολογήσεως ἐγκαταστάσεων διαρκείας πλέον τῶν δώδεκα μηνῶν.

3. Ὁ ὅρος «μόνιμος ἐγκατάστασις» δὲν θὰ θεωρῆται ὡς περιλαμβάνων :

α) τὴν χρησιμοποίησιν ἐγκαταστάσεων, προοριζομένων ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀποθήκευσιν, ἔκθεσιν ἢ παράδοσιν ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν,

β) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως,

γ) τὴν διατήρησιν ἀποθέματος ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπεξεργασίας ὑπὸ ἑτέρας ἐπιχειρήσεως,

δ) τὴν διατήρησιν καθωρισμένης ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων, ἢ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν, διὰ τὴν ἐπιχείρησιν,

ε) τὴν διατήρησιν καθωρισμένης ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν διαφημίσεως, παροχῆς πληροφοριῶν, ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης ἢ παρομοίων ἐνεργειῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν προπαρασκευαστικὸν ἢ ἐπιβοηθητικὸν χαρακτῆρα διὰ τῆς ἐπιχείρησιν.

4. Πρόσωπον ἐνεργοῦν εἰς ἓν ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπ' ὀνόματι ἐπιχειρήσεώς τινος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους - πλὴν ἀνεξαρτήτου πράκτορος ἐφ' οὗ ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 5 θὰ θεωρῆται ὡς ἔχον μόνιμον ἐγκατάστασιν εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος, ἐὰν ἔχῃ ἐξουσιοδότησιν καὶ συνήθως ἐνασκῇ ταύτην ἐν τῷ ἐν λόγῳ Κράτει πρὸς σύναψιν συμβάσεως ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκτὸς ἐὰν ἡ δραστηριότης του περιορίζηται εἰς τὴν ἀγορὰν ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

5. Ἐπιχείρησις ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ θεωρῆται ὡς ἔχουσα μόνιμον ἐγκατάστασιν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος ἁπλῶς καὶ μόνον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διεξάγει ἐργασίας εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος μέσῳ μεσίτου, γενικοῦ ἀντιπροσώπου ἐπὶ προμηθείᾳ ἢ ἄλλου ἀνεξαρτήτου πράκτορος, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐνεργοῦσιν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς συνήθους δραστηριότητός των.

6. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἑταιρεία ἥτις εἶναι κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐλέγχει ἢ ἐλέγχεται ὑπὸ ἑταιρείας, ἥτις εἶναι κάτοικος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ἢ διεξάγει ἐργασίας ἐντὸς τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους (εἴτε διὰ μονίμου ἐγκαταστάσεως εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον), δὲν θὰ καθιστᾷ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἑκατέραν τῶν ἑταιρειῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἄλλης.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰσόδημα ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησία.

2. Ὁ ὅρος «ἀκίνητος ἰδιοκτησία» θὰ καθορίζηται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται ἡ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησία. Ὁ ὅρος οὗτος θὰ περιλαμβάνῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἰδιοκτησίαν παρεπομένην πρὸς τὴν ἀκίνητον τοιαύτην (ACCESSORY), ζῷα κτηνοτροφίας καὶ ἐξοπλισμὸν χρησιμοποιούμενον εἰς γεωργικὰς καὶ δασικὰς ἐπιχειρήσεις, δικαιώματα ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς γενικῆς νομοθεσίας περὶ ἐγγείου ἰδιοκτησίας, ἐπικαρπίαν ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ μεταβλητῶν ἢ παγίων καταβολῶν διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν ἢ τὸ δικαίωμα ἐπεξεργασίας, μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων, πηγῶν ἢ ἄλλου φυσικοῦ πλούτου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπὶ εἰσοδήματος προερχομένου ἐξ ἀμέσου χρήσεως, ἐνοικιάσεως,

ἢ χρήσεως ὑφ' οἱανδήποτε ἑτέραν μορφὴν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ ἐπὶ τόκων δανείων ἐξησφαλισμένων δι' ὑποθήκης ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἰδιοκτησίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπίσης ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐπιχειρήσεως καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν ἄσκησιν ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ Κέρδη ἐπιχειρήσεως ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράττει τούτῳ ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μέσῳ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διεξάγῃ ἐργασίας, ὡς προελέχθη, τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως.

2. Ἐὰν ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει διὰ μονίμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, εἰς ἕκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θὰ θεωροῦνται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα ὑπολογίζονται ὅτι θὰ ἐπραγματοποίει ἐὰν ἦτο διάφορος καὶ χωριστὴ ἐπιχείρησις ἀσχολουμένη μὲ τὰς αὐτὰς παρομοίας δραστηριότητας ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ παρομοίας συνθήκας καὶ ἐνεργοῦσα τελείως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κερδῶν μονίμου ἐγκαταστάσεως θὰ ἐκπίπτωνται τὰ ἔξοδα τὰ πραγματοποιούμενα διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως, περιλαμβανομένων καὶ τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ἐν γένει ἐξόδων, πραγματοποιουμένων εἴτε ἐν τῷ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἀλλαχοῦ.

4. Ἐφ' ὅσον εἴθισται εἰς ἓν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ μονίμου ἐγκαταστάσεως νὰ καθορίζωνται βάσει καταμερισμοῦ τῶν συνολικῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς πηγάς, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 οὐδόλως ἐμποδίζουν τὸ Συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος ἀπὸ τοῦ νὰ καθορίσῃ τὰ φορολογητέα κέρδη ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτου καταμερισμοῦ, ὡς τυχὸν εἴθισται ἐν τούτοις ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμοῦ δέον νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καθωρισμένας ἀρχάς.

5. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προηγουμένων παραγράφων τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως θὰ καθορίζωνται διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου κατ' ἔτος ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχουν βάσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ γίνῃ τὸ ἀντίθετον.

6. Ἐὰν κέρδη περιλαμβάνουν στοιχεῖα εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν ὁποίων πραγματεύονται ἰδιαιτέρως ἕτερα ἄρθρα τῆς συμβάσεως ταύτης, τότε αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων ἐκείνων δὲν θὰ ἐπηρεάζωνται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 6 θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπίσης καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος πραγματοποιουμένου ὑπὸ ἑτερορρύθμου ἑταίρου ἑτερορρύθμου ἑταιρείας.

Ἄρθρον 8.

1. Κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται ἡ πραγματικὴ διοίκησις τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς νηολογημένων εἰς ἓν ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον 9.

Ἐάν :

α) ἐπιχείρησις ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μετέχῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, ἔλεγχον ἢ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ἢ

β) τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων τίθενται ἢ ἐπιβάλλονται μεταξὺ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικάς των σχέσεις ὅροι διάφοροι ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐτίθεντο μεταξὺ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τότε πᾶν κέρδος τὸ ὁποῖον, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀλλά, λόγῳ τῶν ὅρων τούτων δὲν ἐπραγματοποιήθη, δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκείνης καὶ νὰ φορολογηθῇ ἀναλόγως.

Ἄρθρον 10.

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα ὑπὸ ἑταιρείας, ἡ ὁποία εἶναι κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς ἀμφότερα τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Ὁ ὅρος «μερίσματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σημαίνει εἰσοδήματα ἐκ μετοχῶν, μετοχῶν «ἐπικαρπίας» ἢ δικαιωμάτων «ἐπικαρπίας», μετοχῶν μεταλλείων, ἱδρυτικῶν τίτλων ἢ ἑτέρων δικαιωμάτων μὴ θεωρουμένων ὡς ἀποτελούντων ἀπαιτήσεις ἐκ χρεῶν, διὰ συμμετοχὴν εἰς κέρδη, ὡς ἐπίσης καὶ εἰσοδήματα ἐξ ἑτέρων ἑταιρικῶν δικαιωμάτων ἐξομοιουμένων πρὸς τὸ ἐκ μετοχῶν εἰσόδημα, δυνάμει τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι κάτοικος ἡ ἐνεργοῦσα τὴν διανομὴν ἑταιρεία.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ἐὰν ὁ δικαιοῦχος τοῦ μερίσματος, ὢν κάτοικος τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἔχῃ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος ἡ καταβάλλουσα τὸ μέρισμα ἑταιρεία, μόνιμον ἐγκατάστασιν ἡ ὁποία εἶναι στενῶς συνδεδεμένη μετὰ τῆς καταβαλλούσης τὸ μέρισμα ἑταιρείας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

4. Ἐὰν μία ἑταιρεία, ἡ ὁποία εἶναι κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, κτᾶται κέρδη ἢ εἰσοδήματα ἐκ τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος δύναται νὰ μὴ φορολογῇ τὰ ὑπὸ τῆς ἑταιρείας καταβαλλόμενα μερίσματα εἰς πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι κάτοικοι τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους ἢ νὰ μὴ ὑποβάλλῃ εἰς φόρον ἀδιανεμήτων κερδῶν τὰ μὴ διανεμόμενα κέρδη τῆς ἑταιρείας, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὰ καταβαλλόμενα μερίσματα ἢ τὰ ἀδιανέμητα κέρδη προέρχωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ κερδῶν ἢ εἰσοδημάτων προκυπτόντων εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἄρθρον 11.

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τόκοι προκύπτοντες εἰς ἓν ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Τόκοι ἐκ κρατικῶν ὁμολογιῶν ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

3. Τόκοι, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου 1, οἱ ὁποῖοι καταβάλλονται ὑπὸ ἑταιρείας, ἥτις εἶναι κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς πρόσωπον κάτοικον τοῦ ἑτέρου Κράτους, τὸ ὁποῖον κατέχει πλέον τοῦ 50 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ὀφειλέτιδος ἑταιρείας, δύνανται, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, νὰ φορολογηθοῦν ὑπὸ τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους. Ὁ φόρος οὗτος, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 10 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν τόκων.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 δὲν ἐπηρεάζουν τὸ δικαίωμα τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους νὰ παρακρατήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς φόρους ἀπὸ τοὺς ἐν λόγῳ τόκους, ἀλλ' οἱοσδήποτε παρακρατούμενος φόρος, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῶν ἐν λόγῳ παραγράφων, θὰ ἐπιστρέφηται κατόπιν αἰτήσεως.

5. Ὁ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ χρησιμοποιούμενος ὅρος «τόκοι» σημαίνει εἰσόδημα ἐκ κρατικῶν χρεωγράφων, ὁμολογιῶν ἢ χρεωστικῶν τίτλων, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἔχουν ἢ μὴ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς κέρδη καὶ ἀπαιτήσεις ἐκ χρεῶν οἱασδήποτε φύσεως ὡς ἐπίσης καὶ πᾶν ἕτερον εἰσόδημα

ἐξομοιούμενον πρὸς εἰσόδημα ἐκ δανεισθέντων χρημάτων ὑπὸ τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον προκύπτει τὸ εἰσόδημα, ἐξαιρουμένων τῶν χρεῶν τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζονται δι' ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας κειμένης εἰς ἓν ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιοῦχος τῶν τόκων, τυγχάνων κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρῇ ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἐν ᾧ προκύπτει ὁ τόκος, μόνιμον ἐγκατάστασιν πρὸς ἣν ἡ ἐκ δανείου ἀπαίτησις, ἐξ ἧς προκύπτει ὁ τόκος, ἔχει ἄμεσον σχέσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

7. Ἐάν, λόγῳ εἰδικῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ δικαιούχου ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων τόκων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἀπαίτησιν ἐκ χρέους διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ συνεφωνεῖτο μεταξὺ ὀφειλέτου καὶ δικαιούχου, ἐλλείψει τοιαύτης σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ἐφαρμόζωνται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ὑπερβάλλον μέρος τοῦ τόκου θὰ φορολογῆται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἑκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 12.

1. Δικαιώματα προκύπτοντα εἰς ἓν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Δικαιώματα, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου 1, τὰ ὁποῖα καταβάλλονται ὑπὸ ἑταιρείας ἡ ὁποία εἶναι κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, εἰς πρόσωπον κάτοικον τοῦ ἑτέρου Κράτους τὸ ὁποῖον κατέχει πλέον τοῦ 50 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ὀφειλέτιδος ἑταιρείας, δύνανται, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, νὰ φορολογηθοῦν ὑπὸ τοῦ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους. Ὁ φόρος οὗτος, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 10 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν δικαιωμάτων.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 11 θὰ ἐφαρμόζωνται ἀναλόγως.

4. Ὁ ὅρος «δικαιώματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, σημαίνει πληρωμὰς πάσης φύσεως γενομένας ἔναντι χρήσεως, ἢ δικαιώματος χρήσεως οἱουδήποτε συγγραφικοῦ δικαιώματος, φιλολογικῆς καλλιτεχνικῆς, ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, εὑρεσιτεχνίας, ἐμπορικοῦ σήματος, σχεδίου ἢ τύπου, μηχανικοῦ σχεδίου, μυστικοῦ τύπου ἢ διαδικασίας παραγωγῆς, ἢ διὰ τὴν χρῆσιν ἢ τὸ δικαίωμα χρήσεως, βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἢ διὰ πληροφορίας ἀφορώσας βιομηχανικήν, ἐμπορικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν.

5. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ἐὰν ὁ λαμβάνων τὰ δικαιώματα, τυγχάνων κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρῇ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον προκύπτουσι τὰ δικαιώματα, μόνιμον ἐγκατάστασιν πρὸς τὴν ὁποίαν τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ἰδιοκτησία ἐξ ἧς προκύπτουν τὰ δικαιώματα (ROYALTIES) ἔχουν ἄμεσον σχέσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

6. Ἐὰν λόγῳ εἰδικῆς σχέσεως μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ τρίτου προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς χρήσεως, δικαιώματος ἢ πληροφορίας διὰ τὰ ὁποῖα καταβάλλονται, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἤθελε συμφωνηθῇ μεταξὺ τοῦ καταβάλλοντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐν λόγῳ σχέσις, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου θὰ ἐφαρμόζωνται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐπὶ πλέον μέρος τῶν καταβολῶν θὰ φορολογῆται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους ἑκάστου Συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 13.

1. Κέρδη ἐκ μεταβιβάσεως ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ὡς αὕτη καθωρίσθη ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 6, θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησία.

2. Κέρδη ἐκ τῆς μεταβιβάσεως κινητῆς ἰδιοκτησίας ἥτις ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐπιχειρηματικῆς περιουσίας μονίμου ἐγκαταστάσεως τὴν ὁποίαν ἐπιχείρησις ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διατηρεῖ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος ἢ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας ἀνηκούσης εἰς καθωρισμένην βάσιν τὴν ὁποίαν διαθέτει κάτοικος ἑνὸς τῶν Συμβαλλλομένων Κρατῶν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος διὰ τὴν ἄσκησιν ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν, περιλαμβανομένων τῶν κερδῶν ἐκ τῆς μεταβιβάσεως τῆς ἐν λόγῳ μονίμου ἐγκαταστάσεως (ἰδιαιτέρως ἢ μεθ' ὁλοκλήρου τῆς ἐπιχειρήσεως) ἢ τῆς ἐν λόγῳ καθωρισμένης βάσεως, θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ ἕτερον Κράτος. Ἐν τούτοις, κέρδη ἐκ τῆς μεταβιβάσεως κινητῆς ἰδιοκτησίας τῆς εἰδικῶς ἀναφερομένης εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 22, θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἐν λόγῳ κινητὴ ἰδιοκτησία φορολογεῖται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπὶ μεταβιβάσεως μεριδίου ὁμορρύθμου ἑταιρείας.

3. Κέρδη ἐκ τῆς μεταβιβάσεως οἱασδήποτε ἰδιοκτησίας, ἥτις εἶναι διάφορος ἀπὸ τὴν ἰδιοκτησίαν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2, θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι κάτοικος ὁ μεταβιβάσας τὴν ἰδιοκτησίαν ταύτην.

Ἄρθρον 14.

1. Εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἑτέρας ἀνεξαρτήτου δραστηριότητος παρομοίας φύσεως θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του κανονικῶς καθωρισμένην βάσιν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τῆς δραστηριότητός του. Ἐὰν διατηρῇ τοιαύτην καθωρισμένην βάσιν θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ εἰσοδήματος τὸ ὁποῖον προέρχεται ἐκ τῆς ἐν λόγῳ βάσεως.

2. Ὁ ὅρος «ἐπαγγελματικαὶ ὑπηρεσίαι» περιλαμβάνει εἰδικώτερον, ἀνεξαρτήτους ἐπιστημονικάς φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, μορφωτικὰς ἢ ἐκπαιδευτικὰς δραστηριότητας ὡς καὶ ἀνεξαρτήτους δραστηριότητας τῶν ἰατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων καὶ λογιστῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19, μισθοί, ἡμερομίσθια καὶ ἄλλαι παρόμοιαι ἀποζημιώσεις κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δι' ἔμμισθον ἀπασχόλησιν θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἀσκῆται εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος. Ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις οὕτω ἀσκῆται, πᾶσα ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσα ἀποζημίωσις θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, ἀποζημίωσις κτωμένη ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως ἀσκουμένης εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος ἐάν:

α) Ὁ λαμβάνων παραμένῃ εἰς τὸ ἕτερον Κράτος ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἢ χρονικὰ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκεῖον ἔτος, καὶ

β) ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται ὑπὸ ἢ ἐπ' ὀνόματι ἐργοδότου, ὅστις δὲν εἶναι κάτοικος τοῦ ἑτέρου Κράτους, καὶ

γ) ἡ ἀποζημίωσις δὲν εἶναι δαπάνη τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως ἢ καθωρισμένης βάσεως τὴν ὁποίαν ὁ ἐργοδότης διατηρεῖ εἰς τὸ ἕτερον Κράτος.

3. Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀποζημίωσις δι' ἔμμισθον ἀπασχόλη-

σιν ἀσκουμένην ἐπὶ πλοίου ἢ ἀεροσκάφους ἐκτελοῦντος διεθνεῖς μεταφορὰς θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος ἐν τῷ ὁποίῳ φορολογοῦνται τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρον 16.

Ἀμοιβαὶ διευθυντῶν ἢ παρόμοιαι πληρωμαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοίκου ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους διοικητικοῦ συμβουλίου ἑταιρείας, ἡ ὁποία εἶναι κάτοικος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἄρθρον 17.

Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ προσωπικοῦ δημοσίας ψυχαγωγίας, ὡς οἱ καλλιτέχναι θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ἢ τηλεοράσεως, οἱ μουσικοὶ καὶ οἱ ἀθληταί, ἐκ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν δράσεως ὡς τοιούτων, θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ἀσκεῖται ἡ δραστηριότης αὕτη.

Ἄρθρον 18.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19, συντάξεις καὶ ἄλλαι παρόμοιαι πληρωμαὶ καταβαλλόμεναι εἰς κάτοικον τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι παρῳχημένων ὑπηρεσιῶν θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἄρθρον 19.

1. Ἀποζημιώσεις, περιλαμβανομένων καὶ τῶν συντάξεων, καταβαλλόμεναι ὑπό, ἢ ἐκ κεφαλαίων δημιουργηθέντων ὑπὸ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ πολιτικῆς ὑποδιαιρέσεως ἢ τοπικῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἢ οἱουδήποτε νομικοῦ προσώπου συσταθέντος συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχῦον δίκαιον τοῦ Κράτους τούτου εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον ἔναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο ἢ τὴν ὑποδιαίρεσιν ἢ τοπικὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἢ νομικὸν πρόσωπον συσταθὲν κατὰ τὸ ἰσχῦον δίκαιον τοῦ Κράτους τούτου, κατὰ τὴν ἄσκησιν καθηκόντων κυβερνητικῆς φύσεως, ὡς ἐπίσης καὶ συντάξεις ἐξ ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 15 καὶ 18 θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπὶ ἀποζημιώσεων ἢ συντάξεων ἔναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν ἐν σχέσει μὲ οἱονδήποτε ἐμπόριον ἢ ἐργασίαν διεξαγομένην ἐπὶ ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ πολιτικῆς ὑποδιαιρέσεως ἢ τοπικῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου συσταθέντος συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Ποσὰ ἅτινα λαμβάνει σπουδαστὴς ἢ μαθητευόμενος ἐπαγγέλματος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο προηγουμένως κάτοικος τοῦ ἑνὸς Συμβαλλλομένου Κράτους καὶ ὁ ὁποῖος παραμένει εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐξασκήσεώς του διὰ τὴν συντήρησίν του, ἐκπαίδευσιν ἢ ἐξάσκησιν δὲν θὰ φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος, ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα καταβάλλονται εἰς αὐτὸν ἐκ πηγῶν ἐκτὸς τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους εὑρισκομένων.

2. Ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας λαμβάνει σπουδαστὴς ἢ μαθητευόμενος ἐπαγγέλματος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο προηγουμένως κάτοικος τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Κράτους δι' ἔμμισθον ἀπασχόλησιν παρεχομένην εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεώς του διὰ περίοδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαινούσας ἐν συνόλῳ τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκεῖον ἔτος, δὲν θὰ φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἄρθρον 21.

Εἴδη εἰσοδήματος κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἅτινα δὲν ἀναφέρονται ρητῶς εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα τῆς Συμβάσεως ταύτης θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἄρθρον 22.

1. Κεφάλαιον ἀποτελούμενον ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ὡς ὁρίζεται εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ χρέη ἐξησφαλισμένα δι' ὑποθήκης ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησία.

2. Κεφάλαιον ἀποτελούμενον ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας συνιστώσης μέρος τῆς ἐπιχειρηματικῆς περιουσίας μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐπιχειρήσεως ἢ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας, ἀνηκούσης εἰς καθωρισμένην βάσιν, χρησιμοποιουμένην πρὸς ἄσκησιν ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν, θὰ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἡ καθωρισμένη βάσις.

3. Πλοῖα καὶ ἀεροσκάφη χρησιμοποιούμενα εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς καὶ κινητὴ ἰδιοκτησία ἀνήκουσα εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν τοιούτων πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν εἶναι φορολογητέα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8.

4. Πάντα τὰ ἕτερα στοιχεῖα κεφαλαίου κατοίκου ἑνὸς ἐκ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐὰν κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν κτᾶται εἰσόδημα ἢ κατέχῃ κεφάλαιον, τὰ ὁποῖα, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης, φορολογοῦνται μόνον εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2, θὰ ἀπαλλάσσῃ τὸ εἰσόδημα τοῦτο ἢ κεφάλαιον ἐκ τοῦ φόρου ἀλλὰ δύναται, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐναπομείναντος εἰσοδήματος ἢ κεφαλαίου τοῦ προσώπου τούτου, νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν συντελεστὴν τοῦ φόρου ὁ ὁποῖος θὰ ἐφηρμόζετο ἐὰν τὸ ἀπαλλασσόμενον εἰσόδημα ἢ κεφάλαιον δὲν εἶχε οὕτω ἀπαλλαγῇ.

2. Ἐάν, κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν κτᾶται εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 10, 11 παράγραφος 3 καὶ 12 παράγραφος 2, δύναται νὰ φορολογηθῇ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Κράτος θὰ παρέχῃ ὡς ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προσώπου τούτου ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν καταβληθέντα φόρον εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος. Ἡ τοιαύτη ἔκπτωσις δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ ὁπωσδήποτε τὸ μέρος τοῦ φόρου, τοῦ ὑπολογισθέντος πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ἐκπτώσεως, τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ εἰσόδημα τὸ προκῦπτον εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος.

Ἄρθρον 24.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς οἱανδήποτε φορολογίαν ἢ σχετικὴν ἐπιβάρυνσιν ἡ ὁποία εἶναι διάφορος ἢ ἐπαχθεστέρα τῆς φορολογίας ἢ τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰς ἃς ὑπόκεινται ἢ δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

2. Ὁ ὅρος «ὑπήκοοι» σημαίνει:

α) πάντα τὰ ἄτομα ἅτινα ἔχουν τὴν ἐθνικότητα ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν,

β) πάντα τὰ νομικὰ πρόσωπα, ὁμορρύθμους ἑταιρείας καὶ ἄλλης μορφῆς ἑταιρείας θεωρούμενα ὡς τοιαῦτα κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν εἰς ἓν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐὰν ὁ κάτοικος ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θεωρῇ ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχουν ἢ θὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν φορολογίαν του ἡ ὁποία δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Σύμ-

βασιν ταύτην, δύναται, ἀνεξαρτήτως τῶν παρεχομένων μέσων θεραπείας ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων τῶν Κρατῶν τούτων, νὰ θέσῃ τὴν περίπτωσίν του ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος.

2. Ἡ ἁρμοδία ἀρχή, ἐὰν θεωρήσῃ ὅτι δικαιολογεῖται ἡ ἀντίρρησις καὶ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὴν κατάλληλον λύσιν, θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιλύσῃ τὴν διαφορὰν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας μετὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποφυγῆς φορολογίας, μὴ συμφώνου πρὸς τὴν Σύμβασιν ταύτην.

3. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ προσπαθοῦν, δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας, νὰ ἐπιλύουν πᾶσαν δυσκολίαν ἢ ἀμφιβολίαν ἀνακύπτουσαν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως. Δύνανται ὡσαύτως, νὰ διαβουλεύωνται διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆς διπλῆς φορολογίας ἐπὶ περιπτώσεων μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς συμβάσεως.

4. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύνανται νὰ ἐπικοινωνῶσιν ἀπ' εὐθείας μεταξὺ των ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως καταλήξουν εἰς συμφωνίαν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν προηγουμένων παραγράφων. Ἐφ' ὅσον κρίνεται σκόπιμος ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας διὰ προφορικῆς ἀνταλλαγῆς γνωμῶν ἡ τοιαύτη ἀνταλλαγὴ δύναται νὰ λαμβάνῃ χώραν μέσῳ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 26.

1. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀνταλλάσσωσι τῇ αἰτήσει των, πληροφορίας ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως ταύτης καὶ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τῆς ἀναφερομένης εἰς τοὺς φόρους τοὺς καλυπτομένους ὑπὸ τῆς Συμβάσεως ταύτης, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας φορολογία εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Σύμβασιν ταύτην. Πᾶσα πληροφορία οὕτως ἀνταλλασσομένη θὰ θεωρῆται ὡς ἀπόρρητος καὶ δὲν θὰ ἀποκαλύπτηται εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον ἢ ἀρχὰς πλὴν ἐκείνων οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν βεβαίωσιν ἢ εἴσπραξιν τῶν φόρων οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως.

2. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 θὰ ἑρμηνευθοῦν ὡς ἐπιβάλλουσαι ἐπὶ ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τὴν ὑποχρέωσιν :

α) νὰ λαμβάνῃ διοικητικὰ μέτρα μὴ σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν διοικητικὴν πρακτικὴν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους,

β) νὰ παρέχῃ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δὲν παρέχονται βάσει τῶν νόμων ἢ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῆς διοικήσεως τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους,

γ) νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπεκάλυπτον οἱονδήποτε ἐμπορικόν, ἐπιχειρηματικόν, βιομηχανικὸν ἢ ἐπαγγελματικὸν ἀπόρρητον ἢ ἐμπορικὴν μέθοδον, ἢ πληροφορίαν, ἡ ἀποκάλυψις τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἄρθρον 27.

Οὐδὲν ἐν τῇ Συμβάσει ταύτῃ θὰ ἐπηρεάσῃ τὰ φορολογικὰ προνόμια τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἢ ὑπὸ τῶν διατάξεων εἰδικῶν συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 28.

1. Ἡ σύμβασις αὕτη δέον ὅπως κυρωθῇ καὶ οἱ τίτλοι κυρώσεως δέον ὅπως ἀνταλλαγῶσι τὸ ταχύτερον δυνατὸν ἐν Ἀθήναις.

2. Ἡ Σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ ἅμα τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν τίτλων κυρώσεως καὶ αἱ διατάξεις της θὰ ἐφαρμοσθοῦν·

α) ἐν Αὐστρίᾳ : ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τὸ ὁποῖον ἄρχεται τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν τίτλων κυρώσεως καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη· ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 8 ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1960 καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη,

β) ἐν Ἑλλάδι : τὸ εἰσόδημα τὸ προκῦπτον κατὰ τὸ ἔτος τὸ ἀρχόμενον τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν τίτλων κυρώσεως καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 8 διὰ τὸ εἰσόδημα τὸ προκῦπτον κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος 1960 καὶ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

Ἄρθρον 29.

Ἡ σύμβασις αὕτη θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐπ' ἀόριστον, ἀλλ' ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν Σύμβασιν, μέσῳ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ διὰ τῆς ἐπιδόσεως ἐγγράφου εἰδοποιήσεως λήξεως τοὐλάχιστον ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως οἱουδήποτε ἡμερολογιακοῦ ἔτους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Σύμβασις παύει ἰσχύουσα :

α) ἐν Αὐστρίᾳ : ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τοῦ ἀρχομένου τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους τὸ ὁποῖον ἕπεται τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιδίδεται ἡ ἔγγραφος εἰδοποίησις καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη,

β) ἐν Ἑλλάδι : δι' εἰσόδημα προκῦπτον μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους , τὸ ὁποῖον ἕπεται τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιδίδεται ἡ ἔγγραφος εἰδοποίησις καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἔθεσαν τὰς σφραγῖδας αὐτῶν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Βιέννῃ τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1970 εἰς τὴν Ἑλληνικήν, Γερμανικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἑκάστου κειμένου ὄντος ἐξ ἴσου αὐθεντικοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ ἀμφιβολίας ὑπερισχύοντος τοῦ Ἀγγλικοῦ κειμένου.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Κ. Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

Διὰ τὴν Δημοκρατίαν τῆς Αὐστρίας
HAMMERSCHMIDT

Convention between the Republic of Austria and the Kingdom of Greece for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital

The Republic of Austria and the Kingdom of Greece, desiring to avoid double taxation with respect to taxes on income and on capital, have agreed to conclude the following Convention :

Article 1.

The present Convention shall apply to persons who are residents of one or of both of the Contracting States.

Article 2.

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of each Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes from the alienation of movable or immovable property.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular :

a) In the case of Austria

(i) the income tax ;

(ii) the corporation tax ;

(iii) the contribution from income for the promotion of residential building and for the equalisation of family burdens ;

(iv) the tax on commercial and industrial enterprises, including the tax levied on the sum of wages ;

(v) the capital tax ;

(vi) the directors'tax ;
(vii) the land tax ;
(viii) the tax on property eluding death duties ;
(ix) the tax on the value of vacant lots ;
(hereinafter referred to as «Austrian tax») ;

b) In the case of Greece :

(i) the income tax on physical persons ;
(ii) the income tax on legal entities ;
(iii) the contribution for agricultural insurance ;
(hereinafter referred to as «Greek tax»).

4. The Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are subsequently imposed in addition to, or in place of, the existing taxes. At the end of each year, the competent authorities of the Contracting States shall notify to each other any changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3.

1. In this Convention, unless the context otherwise requires :

a. The terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean the Republic of Austria or the Kingdom of Greece, as the context requires ;

b. The term «person» comprises an individual, a company and any other body of persons ;

c. The term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes ;

d) The terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterpise carried on by a resident of a Contracting State and an enterpise carried on by a resident of the other Contracting State ;

e) The term «competent authority» means :
1. In Austria : the Federal Minister of Finance.
2. In Greece : the Ministry of Finance or its authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State relating to the taxes which are the subject of the Convention.

Article 4.

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means ony person who, under the law of that State, is liable to taxation therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then this case shall be determined in accordance with the following rules :

a) He shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closest (centre of vital interests) ;

b) If the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permament home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting Sates then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5.

1. For the purpose of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» shall include especially :

a) a place of management;
b) a branch;
c) an office;
d) a factory;
e) a workshop;
f) a mine, quarry or other place of extraction of natural resources;
g) a building site or construction or assembly project which exists for more than twelve months.

3. The term «permanent establishment» shall not be deemed to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merrchandise belonging to the enterprisr solely for the purpose of processing by another enterprises;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities, which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.

4. A person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State-other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 applies-shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if he has, and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts in the name of enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise.

5. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanenet establishment or otherwise), shall not of itself constitute for either company a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute for either company a permanent establishment of the other.

Article 6.

1. Income from immovable property shall be taxable only in the Contracting State in which such property is situated.

2. The term «immovable property» shall be defined in accordance with the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immova-

ble property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property and to interest on debts secured by mortgage on such property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of professional services.

Article 7.

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise shall be taxable only in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situtated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishmnet.

3. In the determination of the profits of a permenent establishment, there shall be allowed as deduction expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customery; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the the principles laid down in this Article.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

7. The provisions of paragraphs 1 to 6 shall also apply to income derived by a sleeping partner in a sleeping partnership.

Article 8.

1. Profits from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective managemnet of the enterprise is situated.

2. Profits from the operation of ships in international traffic registered in one of the Contracting States shall be taxable only in that State.

Article 9.

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10.

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in both Contracting States.

2. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, «jouissance» shares or «jouissance» rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in frofits, as well as income from other corporate rights assimilated to income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient of the dividends, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State, a permanent establishment with which the holding by virtue of which the dividends are paid is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

4. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits, to a tax on undistributed profits even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11.

1. Subject to the provision of paragraph 2 of this Article, interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. Interest from governmental bonds of one of the Contracting States shall be taxable only in that State.

3. Interest within the meaning of paragraph 1 which is paid by a company which is a resident of one of the Contracting States to a person resident in the other State who owns more than 50 per cent of the share capital of the debtor company may, notwithstanding the provisions of paragraph 1, be taxed by the first mentioned State; such tax may not, however, exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 do not affect the right of the Contracting States to deduct taxes at the full rate from any such interest, but any tax deducted contrary to the provisions of such paragraphs shall be refunded on a claim being made.

5. The term «interest» as used in this Article means income from Government securities, bonds or debentures, whether or not carrying a right to participate in profits, and debtclaims of every kind as well as all

other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises; except where the debt is secured by mortgage on immovable property situated in one of the Contracting States.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the recipient of the interest, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the interest arises a permanent establishment with which the debt-claim from which the interest arises is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

7. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12.

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. Royalties within the meaning of paragraph 1 which are paid by a company which is a resident of one of the Contracting States to a person resident in the other State who owns more than 50 per cent of the share capital of the debtor company may, notwithstanding the provisions of paragraph 1, be taxed by the first-mentioned State; such tax may not, however, exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The provisions of Article 11 paragraph 4 shall apply accordingly.

4. The term« royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration to the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model ,plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commerscial or scientific experience.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the recipient of the royalties, being a resident of a Contracting State, has in the other Contracting State in which the royalties arise a permanent establishment with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where, owing to a special relationship between the payer and the recipient or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the recipient in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payents shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provissions of this Convetion.

Article 13.

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, shall be taxable only in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gain from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such a fixed base, shall be taxable only in the other State. However, gains from the alienation of movable property of the kind referred to in paragraph 3 of Article 22 shall be taxable only in the Contracting State in which such movable property is taxable according to the said Article. The same provisions shall apply to the alienation of a participation in a partnership.

3. Gains from the alienation of any property other than those mentioned in paragraphs 1 and 2, shall be taxable only/in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14.

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income shall be taxable only in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term «professional service» includes, especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects and accountants.

Article 15.

1. Subject to the provisions of Articles 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shaall be taxable only in that State unless the employment is exrcised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom shall be taxable only in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the agregate 183 days in the year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an coployment exercised aboard a ship or aircraft in international trafic shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

Article 16.

Director's fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

Article 17.

Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by public entertainers, such as theatre, motion picture, radio or television artists, and musicians, and by athletes, from their personal activities as shall be taxable only in the Contracting State in which these activities are exercised.

Article 18.

Subject to the provisions of paragraph 1 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19.

1. Remuneration, including pensions, paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof or any legal person set up under the public law of that State to any individual in respect of services rendered to that State or subdivision or local authority thereof or legal person set up under the public law of that State in the discharge of functions of a governmental nature as well as pensions from social security of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. The provisions of Articles 15 and 18 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade of business carried on by one of the Contracting States or a political subdivision or a local authority thereof or a legal person set up under the public law of one of the Contracting States.

Article 20.

1. Payments which a student or business apprentice who is or was formerly a resident or a Contracting State and who is present in the other Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that other State, provided that such payments are made to him from sources outside that other State.

2. Remuneration which a student or business apprentice who is or was formerly a resident of a Contracting State derives from an employment which he exercises in the other Contracting State for the purpose of practical training for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the year concerned shall not be taxed in that other State.

Article 21.

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

Article 22.

1. Capital represented by immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, and debts secured by mortgage on immovable property, shall be taxable only in the Contracting State in which such property is situated.

2. Capital respresented by movable property forming part of the business property of permanent establishment of an enterprise, or by movable property pertaining to a fixed base used for the performance of professional services shall be taxable only in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

3. Ships and aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23.

1. Where a resident of a Contracting State derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, shall be taxable only in the other Contracting State, The first-mentioned State shall, subject to the provisions of paragraph 2, exempt such income or capital from tax but may, in calculating tax on the remaining income or capital of that person, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income or capital had not been so exempted.

2. Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 paragraph 3 and 12 paragraph 2, may be taxed in the other Contracting State, the first mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income of that person an amount equal to the tax paid in that other Contracting State. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income derived from that other Contracting State.

Article 24.

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The term «nationals» means :

a) all individuals possessing the nationality of a Contracting State ;

b) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the law in force in a Contracting State.

Article 25.

1. Where a resident of a Contractacting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Convention, he may, notwithstanding the remedies provided by the national laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an ageement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26.

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange upon request such information as is necessary for the carrying out of this Convention and

of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is in accordance with this Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons or authorities other than those concerned with the assessment or collection of the taxes which are the subject of the Convention.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the Contracting States the obligation :

a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State ;

b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State.

c) to supply information which would disclose any trade business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (order public).

Article 27.

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28.

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Athens as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect :

a) in Austria : for the fiscal year beginning on the first day in the calendar year in which the exchange of instruments of ratification takes place and for subsequent years ; as concerns Article 8 for the fiscal year 1960 and for subsequent years ;

b) in Greece : for the income arising in the year beginning on the first day in the calendar year in which the exchange of instruments of ratification takes place and for subsequent years ; as concerns Article 8 for income arising in the calendar year 1960 and in subsequent years.

Article 29.

This Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may denounce the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event the Convention shall cease to have effect :

a) in Austria : for the fiscal year beginning on the first day of January in the calendar year next following that in which the notice is given and for subsequent years ;

b) in Greece : for income arising after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice is given and for subsequent years.

In witness whereof the Plenipotentiaries of the two Contracting States have signed the present Convention and affixed there to their seals.

Done in duplicate at Vienna the 22nd September, 1970, in the Greek, German and English languages, each text being equally authentic, the English text prevailing in case of doubt.

For the Kingdom of Greece
CONST. TRIANTAFYLLAKOS

For the Republic of Austria
HERN Dr. JOSEF HAMMERSCHMIDT

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α.' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β.' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ.

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α.' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67	»	500

Β.' Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

Γ' Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν—Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν —Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν — Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500

ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' Τεῦχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε. Τ.

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ